

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שמילוביץ	שם פרטי: סמי
-----------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שמילוביץ	בלועזית Smelobiech	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סמי	בלועזית Sami	מין: ז / נ תאריך לידה: 14/5/1924
מקום לידה (ישוב, מחוז): חוש	בלועזית Husi	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: יעקב	שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר פישלנדה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה : חוש	בלועזית Husi	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר תיכון	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי? קנטולי, ברמן, בצ'קוסבה		
מקום השחרור: תאריך השחרור: 1945		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ: וינה	שנת עליה: 1964	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

התגוררנו בשכונת יהודים בעיר חוש. היה לנו בית בינוני וחיינו בו אני, אימי ואבי. היה לנו כרם ועבדתי בו. למדתי בתיכון לבגרות.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

זרקו מביה"ס את התלמידים היהודים וביניהם אותי, אך הצלחתי לסיים את הבגרות. לקחו אותי לעבוד בעבודות פרך בבטון. עבדתי במחנות קנטולי, ברמן, בצ'קוסבה, שהיו מרוחקים מהבית שלי ומהעיר. אבי גם הוא היה במחנה עבודה ואימי נשארה בחוש. עבדתי בעבודות פרך מ1941 עד 1945, עד שהרוסים נכנסו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

נשאיתי ברומניה. ב-1946 התחתנתי עם אישתי ונולדו לנו 2 ילדים. הייתי סוחר לחנויות ואשתי הייתה עקרת בית. גרנו ביחד עם ההורים של אישתי עד שהם עלו ארצה. הם קיבלו אישור לפנינו לעלות ארצה ואנו נשארו לבד. ב-1964 לאחר סירובים רבים קיבלנו אישור לצאת מרומניה ושמחנו מאוד. קיבלנו את האישור לצרפת, אך לא נסענו לשם, אלא לוינה ומשם טסנו לישראל.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו לארץ גרנו מס' חודשים עם הורי אישתי בבן-דור שבנשר. הציעו לנו דירות בנצרת ועוד מספר מקומות אך לא הסכמנו, כי רצינו להישאר בקירבתם. אחרי כמה חודשים שכרנו דירה, בני בן ה7 הלך לבית הספר. בתי הלכה לקיבוץ ללמוד עברית. אני עבדתי במפעל זכוכיות ואישתי הייתה עקרת בית. אח"כ עברנו להתגורר בחיפה, שם גרנו 20 שנה. בני סיים בית ספר הנדסאי, עשה צבא 4 שנים, כעתודאי ועכשיו עובד למען הצבא. בתי עובדת גם כן, יש לי 2 נכדים ממנה ו-3 מהבן. יש לי 4 נינים. בתי מתגוררת עם משפחתה בקרית חיים ומאז שיצאנו לפנסיה גם אנחנו עברנו לקרית חיים. בישראל גם כן היה קשה מבחינת פרנסה, מלחמות ועוד.

ראיון: אנה גולין

קרית חיים. אוקטובר 2009

עריכה: קרן אלמוג